

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Både fru Lone Dybkjær og hr. Arne Melchior havde nogle betragtninger om lukkeloven, hvad vi end kalder den. Det synes jeg næsten at den turistpolitiske redegørelse er for god til at vi skal ind i, men jeg kan da sige, at jeg har en fornemmelse af, at der i hele detailhandelen er en bevægelse på vej et eller andet sted hen i retning af en liberalisering, så da vi diskuterede lukkeloven sidste år, tror jeg nok, det falder på plads omkring år 2000. Men jeg synes ikke, forholdene er så grelle, som man siger de er. Jeg var på Skagen i påsken, og dér kunne man i hvert fald hos købmand Ruth handle til kl. 19 hver eneste dag, skærtorsdag, langfredag, lørdag og påskedag, så der var ingen af os, der døde af sult i påsken i hvert fald – heldigvis.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu er sulten jo ikke de fleste danskeres problem, men jeg synes ikke det, hr. Flemming Hansen siger, er relevant, for problemet er ikke, at man i ferieområderne kan finde ud af det, for det kan man. Dér har de alle sammen åbent af én grund, nemlig at det er på det tidspunkt, hvor folk er der. Jeg har bare den almindelige henstilling til detailhandelen og andre handlende, at de også holder åbent, når turisterne er der. Det var sådan set kun det, det drejede sig om.

Lysholm Christensen (KRF):

Først vil jeg gerne takke ministeren for redegørelsen. Jeg kan forestille mig, at det nærmest har været en ren fornøjelse at lave sådan en redegørelse, for der er måske problemer i sektoren, men generelt må man vel sige, at det er en sektor i fremgang – endda stor fremgang – og det er også det, redegørelsen bærer præg af. Redegørelser beskæftiger sig oftest med problemer, vanskeligheder, kriser, og hvad ved jeg, og man analyserer årsagerne til, at det går skidt, men her analyserer man årsagerne til, at det går godt – ja, det går faktisk helt fint. Så det har nok været en stor fornøjelse at lave denne redegørelse, kunne jeg tænke mig, og det er vel også mere en status, end det er en traditionel redegørelse.

Vi har at gøre med en sektor, som er på vej til at blive det tredjestørste valutaskabende erhverv, og en indtjening på 20 mia. kr. er jo temmelig meget.

Jeg vil hæfte mig ved det gode samarbejde, der er imellem Industriministeriet, Danmarks Turistråd og Turismens Fællesråd. I en så blandet og sammensat sektor, som turismen er, er det afgørende, at man har et godt samarbejde, som kan koordinere indsatsen på mange felter. Her er der tale om mange erhverv, mange initiativer og mange forskelligartede initiativer, der skal til. Derfor er det vigtigt med et bredt samarbejde, og vi må glæde os over, at det fungerer rimelig godt.

Dernæst vil jeg gerne hæfte mig ved miljøet og dets betydning for turismen. Det er glædeligt, at vi kan notere os et forbedret miljø og en forbedret badevandskvalitet, og at disse faktorer tilskrives en positiv indvirkning på det stigende turistantal. Her har vi altså at gøre med et image, som Danmark er på vej til at bygge op, et image som et land med et godt miljø, en god ren natur, og det er bestemt et image, vi skal værne om, ikke kun for at trække flere turister hertil, men fordi det er vigtigt i hele vores miljødebat og politik. Vi er ikke kommet langt nok endnu – miljøet kan blive endnu bedre – så det gælder om fortsat at være i front netop på det punkt.

Man skal naturligvis ikke glæde sig over, at andre har det ringere end én selv, men det er vel en kendsgerning, at mange eller i hvert fald nogle turister søger hertil, fordi andre områder i Sydeuropa f.eks. er så miljøbelastede, at de ikke er så attraktive længere, og så vælger man Danmark i stedet for, fordi man har fået at vide, at her er der rent og godt. Vores ønske er naturligvis, at også disse områder får styr på deres miljøproblemer, så det fortsat kan være attraktivt for turisterne, men her gælder det altså om for os stadig at være i front og bevare vores image som et land, der virkelig gør noget på dette område.

Det at skaffe turister hertil bliver jo ofte knyttet sammen med valutaindtjeningen – det er et spørgsmål om at tjene nogle penge, et spørgsmål om at fravriste disse turister nogle penge, som kan hjælpe på vores valutaindtjening. Det er da også helt i orden og legitimt, dog kan jeg ikke undlade at komme med den bemærkning, at når det gælder spillekasinoer, kan Kristligt